

Cena posamezni šte. 1 Din 50 p.

Rokopisi se ne vračajo.

DRŽAVNI

Izhaja enkrat na mesec.

Poštni čekovni račun šte. 12450.

UPOKOJENEC

Glasilo državnih upokojencev in upokojenk v Sloveniji.

V Mariboru, dne 20. januarja 1928.

Uredništvo in uprava: Maribor, Ob bregu 14

101

strel v Beogradu.

DANES OB 1.06 PONOČI JE POVILA NAŠA PRESVETLA KRALJICA MARIJA KRALJEVEGA DRUGOROJENČKA: NJEGOVO VIŠOČANSTVO KRALJEVIČA TOMISLAVA.

Povodom veselega dogodka v kraljevi hiši je daroval v saborni cerkvi patrijarh Dimitrije ob številni asistenci svečenštva slovesno službo božjo, kateri so prisostvovali vsi člani vlade, diplomatski zbor, admiralariteta, generaliteta itd. Po cerkveni slovesnosti je sprejemal dvorni maršal čestitke, kateri se naknadno iz dna srca pridružuje tudi: Društvo drž. upokojencev za Slovenijo.

Spomemica.

Društvo drž. upokojencev in upokojenk za Slovenijo, sedaj v Mariboru, je poslalo Narodni skupščini in njenemu finančnemu odboru, Ministrskemu svetu, ministrstvom, poslanskim klubom in poslancem sledečo spomemico:

- v zadevi izenačenja pokojnin staroupokojencev z onimi, ki jih uživajo upokojenci po določilih službene pragmatike z dne 31. julija 1923. leta, Služb. Nov. 199 in
- v zadevi razveljavljenja zadnjega stavka točke 2. člena 326 finančnega zakona za proračunsko leto 1928-1929.

Neznosna beda, ki tare vse staroupokojence, sili naše društvo kot po pravilih pozvanega zastopnika vseh upokojencev v Sloveniji, da ponovno opozori merodajna mesta, da napravijo vendar enkrat konec temu neznosnemu položaju.

Niti aktivni državni uslužbenci, ki dobivajo svoje prejemke po določilih nove službene pragmatike, ne morejo z njimi kriti najskromnejših življenjskih potrebščin, kako naj torej izhajajo staroupokojenci, kojih pokojnine so za tretjino do polovico manjše, nego prejemki aktivnih oz. po določilih nove službene pragmatike upokojenih državnih uslužbencev!

Z uredbo osrednje vlade v Beogradu z dne 27. julija 1927. l., Služb. Nov. 167, s katero so se prevedle kronске pokojnine na dinarske, ni nikomur izmed staroupokojencev pomagano, pomenja vendar ta prevedba za prizadete upokojene uradnike zvišanje pokojnin za mesečno Din 40.— do največ Din 200.—, za mnoge za celo znižanje sedanjih prejemkov do Din 24.— na mesec, za zvaničke in služitelje pa zvišanje za mesečno Din 56 do največ Din 108.

Ne moremo razumeti, zakaj se ravno v naši državi kaže staroupokojencem tako malo socialnega čuta, dočim ko se posveča v drugih državah, n. pr. v Avstriji, Madžarski in Nemčiji staroupokojencem vsa pažnja ter znašajo njihove pokojnine toliko, da zamorejo z njimi dostojno izhajati.

Zagrebski »Jutarnji list« z dne 12. XII. 1927 poroča, da odgovarja mesečni pokojnini po 1691 Din naše države v najsiromašnejši Avstriji 9000 Din, v Madžarski 9400 Din.

Število staroupokojencev itak naravnim potom rapidno pada, njihovi prejemki torej ne bi pomenili trajnega državnega bremena. Ni tedaj nikakega razloga, da bi državna sredstva ne zadostovala, da bi ne bilo mogoče njih položaj izboljšati tako, da bi jim ne bilo treba poslednje dni svojega življenja **dobesedno stradati**.

Vnanji ugled države in tudi interes glede vnanje kreditne zmožnosti zahtevata kategorično, da se vendar enkrat preneha z razlikovanjem med upokojen-

ci ter se priznajo tudi pred uzakonitvijo službene pragmatike upokojenim uslužbencem pokojnine po določilih te pragmatike.

Po vidovdanski ustavi so zajamčene vsakemu državljanu pravice in dolžnosti ter je sigurno v skladu z ustavo prvotni osnutek službene pragmatike, ki je dobil **predsankcijo Njegovega Veličanstva Kralja** in je predvideval prevedbo vseh staroupokojencev na prejemke po določilih službene pragmatike.

Prosimo torej nujno, da se vzpostavi člen 239 načrta uradniškega zakona.

S tem, da se ta **predsankcionirani zakon** ni sprejel v prvotnem besedilu se je prizadela staroupokojencem **velika krivica in pregreha na tisoči eksistenci** ter je skrajni čas, da se to popravi, kolikor se še da popraviti.

Zahteva staroupokojencev po izenačenju njih pokojnin s pokojninami onih, ki so bili upokojeni po določilih nove službene pragmatike, je tem nujnejša, ker je postal njih položaj z ukinitvijo stanovanjskega zakona **naravnost nevzdržen**. Hišni lastniki zahtevajo sedaj take najemnine, da jih najemniki ne zmorejo. Znani so nam slučajji, da ostane upokojencu po odbitku najemnine od njegove pokojnine **komaj par stotakov** s katerimi naj živi.

Dočim so se državni davki vsled dosedaj na podlagi stanovanjskega zakona izvršenih povišanj najemnin ogromno zvišali, so se staroupokojencem celo skromne stanarine, ki so jih prejimali na podlagi zakona z dne 28. II. 1923, Služb. Nov. št. 54 z uredbo osrednje vlade z dne 15. X. 1924, Služb. Nov. št. 236, ne da bi bila postala potreba, kakor to predvideva člen 51 navedenega zakona iz leta 1922, torej protizakonito **ukinila** ter ne prejema staroupokojenci izza l. IX. 1924 nikakih stanarin.

Ker je pa pomoč staroupokojencem nujno potrebna, prosimo vsa merodajna mesta, naj poskrbe da se vstavijo v fi-

nančni zakon za proračunsko l. 1928-29 vsote, ki so potrebne za reguliranje pokojnin po določilih nove službene pragmatike.

V svrhu tega nujno prosimo, da se razveljavi zadnji stavek točke 2. člena 326. finančnega zakona za l. 1928-1929, ki se glasi: »ove izmene i dopune ne mogu se odnositi na one državne činovnike i službenike, koji su penzionisani pre stupanja na snagu ovoga zakona«.

Staroupokojenci in amnestija.

Marsikateri kaznjenc je željno pričakoval veseli dogodek v kraljevi hiši v trdnem zaupanju, da bode povodom amnestije pomiloščen, kar vsakemu tudi privoščimo. Želeti bi pač bilo, da bi se ob takih prilikah merodajni činitelji spominjali tudi l. 1923 po nedolžnem občutno kaznovanih staroupokojencev, ki sicer ne sede v zaporih, a vseeno še danes trpe. Zakonodajalec se jih spominja v čl. 239 načrta uradniškega zakona z dne 31. VII. 1923, kateri je dobil pred-sankcijo Nj. Vel. Kralja. Ali pred izglasovanjem v Narodni skupščini se je zgodila vnebovpijoča krivica. Vsem upokojencem pravično besedilo čl. 239, ki ni razlikoval upokojence, je kljub pred-sankciji na čuden način izginilo iz načrta-omenjenega urad. zakona, kar pomeni za staroupokojence hude udarec: $\frac{1}{3}$ do polovice manje pokojnine nego so one, ki jih uživajo novoupokojenci, to so tisti nameščenci, ki se upokojujejo po §1. VII. 1923. Ti najbednejši med bednimi, katerim se je leta 1924. odvzela protizakonito celo stanarina, trkajo leta in leta na duri merodajnih činiteljev v Beogradu, ali brez uspeha.

Da se drž. blagajna ne obremeni preveč, prosimo, da se prevedba pokojnin na novi uradn. zakon vrši vsaj **stopnje-ma**: najprej bi prišli na vrsto starupo-kojenci s **polno službeno dobo** njihovih število itak naravnim potom rapidno pada — ki so služili še tudi v Jugoslaviji in imajo še nepreskrbljene otro-ke i.t.d.

Velecenjenemu gospodu Franju Logar, ravnatelju pom. uradov v p. in bivšemu odgovornemu uredn. »Drž. upokojenca«!

Odbor društva drž. upokojencev in upokojenk za Slovenijo je v svoji seji 8. t. m. soglasno sklenil, da se Vam izreče na tem mestu najtopleja zahvala za Vaše trudapolno, vestno in požrtvovalno delo kot odgovorni urednik, kar blagovolite vzeti na znanje.

S tovariškimi pozdravi!

Odbor.

Smrt radi velike bede.

Neka vdova nam piše (dobesedno): Vam haznanim daje Franc Brence umr na 18. II. 1927 od velike bede in svohust, hmalo bo poginila vsa stara Prečanska šara, nisim mogla klicat zdravnika in ne zdravil kupit, tako je moral umreti. Se podpišem, žena Marjata Brence.

Lastna kandidatna lista.

Na naš poziv v 9. štev. Upok. za l. 1927. se je odzvala približno ena petina članov deloma pismeno, deloma ustno, ki so predlagali otvoritev fonda. G. M. V. v M. pravi dobesedno tako-le: Niže potpisani predlaže 1. da se za Udruženje otvori jedan Fond. U to svrhu, da svaki član kroz jednu godinu mjesečno uplaćuje po 1 odst. od svojih skupnih prinadležnosti, 2. da se dobro organizujemo, te da se nastoji da svi naši drugovi, koji nisu u društvo pristupili, da i oni u društvo pristupe da mi tako naše redove za predstojeći boj, koji ćemo za naša prava neustrašivo povesti, dobro zbijemo i učvrstimo. Drugi so svetovali: 3. 5 Din mesečno, 4. mesečno poljubno, 5. izvzeti so reveži z nepreskrbljenimi otroci in bolniki, 6. člani brez otrok naj dajo primerno več, 7. bogatim članom, kojih je seveda jako malo, kličemo: Odpri roke, odpri srce itd.

Vsi, osobito pa oni pod 5. naj porabijo vsako priliko: gostijo, sedmino, veselico, občne zборе itd. ter pobirajo za naš tiskovni fond. Čudno je, da so poslali te male nasvete le mali ljudje: nižji uradniki, poduradniki in služitelji. K 2. točki. Neorganizirani tovariši, pozor! Ne stojte še dalje ob strani in ne držite križem rok. Posnemajte naše tovarišice vdove, katere delajo vso čast naši organizaciji. Letno samo 24 Din in storili ste svojo sveto dolžnost, katero ste dolžni sebi, svojim in še revnejšim od Vas. Kdor je koncem t. l. prijavil svoj izstop — samo trije — naj ga prekliče in še enega novega člana pridobi.

Ne obupajte! Naše društvo jako intenzivno dela. Čim dalje tem močnejše bode trkalo na vrata Narodne skupščine, in sam zlodej bi bil, da ne bi enkrat prebili debelo kožo merodajnih činiteljev ter v njih zbudili vsaj nekaj socialnega čuta, čuta za pravico in poštenost. Čitajte še enkrat članek »Naš parlament je bolan«, vsaj 5. odstavek 1., 2. in 3. točko. Prav ima dotični gospod, ki tudi pravi: Remedura mora priti, pa če tudi žrtvujemo parlament sam; boljši je pameten in pošten absolutizem, kakor pa današnje neznosne razmere! V po naravi tako bogati državi pa razsaja

glad, samomor — smrt, raste od dne do dne nezadovoljnost, umira ljubežen do bližnjega in do m o v i n e, kakor se povdarja v parlamentu in piše časopisje. In ni se čuditi, da zgrabi, kakor piše mariborski »Večernik« obupani družinski oče revolver in se poda v Beograd, da bi usmrtil narodnega poslanca svojega okraja, torej ne iz koristolubja, ne iz maščevanja, ne iz ošabne mržnje, ampak iz skrajnega obupa. Člankar pravi dalje: Stotisoči in milijoni se izmečejo v par tednih za nove plesne kostume, za zabavo, za šampanjec in nikdo od teh ne pomisli, da njegov bližnji nima niti skorje kruha.

Nasilja in nepravde truju narod, utamajuju države!

Zagrebački »Hrvat« piše: Gornju neopoprivu historijsku istinu za sva vremena ponovno najjasnije dokazuje katastrofalna propast starih najmočnijih carevina Evrope u krvavom svjetskom ratu 1914.—1918. god. Beogradski destruktivni vlastodržci unatoč ovih užasnih činjenica ne stvaraju nego ruše našu novu državu SHS. U našu vladu upiru oči milijuni jednokrvne braće diljem naše domovine. Oni vide u svom ujedinjenju središte, srce i mozak bratstva, kulture in napretka. Nipošto u međusobnoj borbi, već u pametnoj suradnji svijuu leži sretna budućnost naše zemlje. Potpuna ravnopravnost svih građana potrebna nam je kao gladnom kruh, da nam se omogući opstanak i život. Gdje ove ravnopravnosti nema, tu se nemogu stvarati prijatni međusobni odnosi. Naša država imala je najsvetiju patriotsku dužnost — to je logično i prirodno — da ona primi sve novo prirasle državljane iz stare države sa svim onim pravima, koja su si oni pošteno i zakonito stekli u bivšoj Austro-Ugarskoj. Nema sad nažalost bratstva između Srbijana i Prečana. Beograd ne će da prizna vanredne nacionalne zasluge i sposobnosti Prečana, već ih svuda bagatelizira i zapostavlja. Srbijanci su prigrabili svu vlast, dok su Prečani — dvije trećine cijele države — jedno deklasirani na građane 3. reda. To nam ne služi na čast i spas. Iz Beograda nas dnevno susreće neloyalnost, zloba, gordost i uvreda. Naročito svakom oficiru i korektnom čovjeku pravda i poštenje su najprve svetinje u životu. Nema sad patriote, koji ne bi teškim srcem i bolom osjećao da je znatno popustilo oduševljenje u čitavoj našoj zemlji za jedinstvo i bratstvo SHS. Materijalne prilike u A. U. nisu bile sjajne. No ipak je državni službenik i penzioner živio daleko bolje, ne-

go li danas u našoj nacionalno ujedinjenoj državi.

Otvoreno se priznaje: da je širom naših najkulturnijih prečanskih krajeva još gore, je bilo pod A. U., gdje smo ipak svi bili pred zakonom ravnopravni i ako nismo imali nacionalne države. Najnacionalniji ljudi — pa i prečanski Srbi — danas često žale i kukaju... To je teška osuda svih dosadašnjih režima SHS!

Pitanje državnih plaća, penzija i doplata najzaslužnijih glavnih državnih stupova kod nas je staro, kao i naša nova država. Beogradska je uprava nekoliko puta goruće pitanje beriva aktivnih službenika prilagodila izratnim prilikama. Ali je krunske penzionere — najjačnije članove ljudskog društva — posve zanemarila. Pravda, moral i čovječnost imperativno zahtjevaju, da se prema najnovijim zakonima i mirovine sa doplacima svim penzionerima cijele države potpuno izjednače, kako je to i 1923. god. u nacrtu činovničkog zakona bilo predviđeno; da se ovo priznanje ravnopravno učini prema svim jednako zaslužnim sinovima naše zemlje, koji su dali sve najdragocjenije blago, cio život i zdravlje na oltar svoje otadžbine. Pravo na penziju je lično pravo drž. službenika, koje se za života ne može izgubiti. Ono je zakonom utemeljeno na dvostrano obvezatnom ugovoru između države i svakog službenika. Ovaj savjesno i vjerno vrši povjerene mu poslove. Zato mu država zajamčuje mirovinu prema položaju i činu, prema visini beriva aktivnih službenika istog ranga.

Krunski penzioneri nevine su žrtve vladine zablude, gdje nema logike, razumijevanja, uviđavnosti ni pravednosti. Za objektivnu socijalnu pravdu su najmanje 90 posto poštenog javnog mišljenja. Naše ratne žrtve žive u jednom paklenom položaju nedostojnom 20. vijeka evropske kulture i civilizacije. Famosni prečanski predstavnici u svim najvitalnijim pitanjima uvijek junački — izmaknuše i krivi su za sva prečanska zla. Svi smo se opravdano nadali, da će bratska vlada povoljno riješiti sve životne probleme. Ali smo se kruto prevarili u svojim nadama. Kad bi vlada podigla zastavu pravde i istine, pomogao bi ju cio narod. Užasne su slike teških prilika, i zabluda, u koje nas je bacilo strašno trojstvo: iluzija, fraza i laž, koje jasno prikazuju svu antikulturalnost i antisocialnost našeg pretpotopnog birokratizma, kako čitave porodice kroz dugi niz godina nevidno stradaju zbog nevaljalog režimskog postupka. Pravedno je gledišće: da se krunske penzije izplaćuju u onoj valuti, čija im je stvarna vrijednost bila pred očima, kad su kao mladi službenici započeli svoju karijeru. Naša vlada opravdano zahtijeva

i prima uplate svih zakupnina itd. po ugovorima bivše A. U. u zlatnim krunama — zlatnim švicarskim francima! Dosljedno tom ona ima vršiti i isplate krunskih penzionera u zlatnoj vrijednosti predratnih A. U. kruna. Rimski međunarodni ugovor od 6. IV. 1922 u pogledu penzija posve jasno glasi: »Doznake penzija i dodataka, što spadaju svakomu penzioneru, ne smiju biti manje od onih, što ih je ustanovila bivša

A. U. uprava...« Dakle se krunske penzije — nipošto po broju već po čistoj vrijednosti — moraju isplaćivati u zlatnim krunama, to jest u relaciji vrijednosti papirnatih dinara naprama zlatnoj kruni! Ali nikako 1 papirnati dinar za 4 papirnatu krunu! Ova ogromna nepravda vapi do neba. Tako na pr. visoki penzioner, koji je u A. U. primao u ime čiste mirovine mjesečno 1500 — godišnje 18.000 zlatnih kruna, dobiva sad samo:

Nabavljalna zadruga državnih uslužbenicev

v lastni hiši

r. z. z o. z.

v lastni hiši

v Mariboru, Rotovski trg št. 2

nudi svojim članom najbolje ugodnosti pri nakupu specerijskega, delikatesnega in manufakturnega blaga kakor tudi kuhinjske posode in kuriva.

Zajtrkovalnica

vhod Lekarniška ulica 6, nudi prvovrstna vina in mrzle prigrizke. Odprta je tudi ob nedeljah in praznikih dopoldne.

Zdravilišče Rogaška Slatina

Najlepše in najbolj moderno urejeno zdravilišče kraljevine SHS. — Svetovni zdravilni vrelci: **Tempel, Styria, Donat.** — Zdravljenje vseh želodčnih in črevesnih bolezni, bolezni srca, ledvic in jeter.

Sezona: Maj—september

Sezona: Maj—september

Cene zmerne. V pred- in posezoni znaten popust. Koncertira vojaška godba. Največja udobnost. Radio. Prometne zveze ugodne. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča Rogaška Slatina.

Nabavljalna zadruga državnih uslužbenicev

v Celju, Prešernova ulica 10

v poslopju starega okrožnega sodišča

vabi vse državne uslužbenice in upokojence, da pristopijo k zadrugi kot člani.

Svoji k svojim!

Cene konkurenčne.

mesečno 375 — god. 5500 papir. din.!!! A pretvorivši zlatne krune u papirnate dinare da on prima mesečno 22.500 i godišnje 270.000 papir. dinara! Neoprostiva je javna sramota bezdušno svrgnuće starih visokih penzionera sa zakonite god. mirovine od krvavo zaslužnih 1.800 zlatnih kruna na samo 4500 papirnih dinara, a njihove mesečne skuparine od 3000 na samo 1900 dinara!

Sve države naslednice iza bivše Austro-Ugarske dakle i naša država — svečano su obvezane zakonima, međunarodnim obvezama i međunarodnim ugovorima isplaćivati krunskim penzionerima pripadajuće mirovine u zlatnim krunama preračunanim u našu državnu valutu u papirni dinar. Dražavna je uprava prečanske penzionere predala gladi i nevolji. Samo režimskom krivnjom crna je smrt gladi pokosila preko 120 preč. generala i stožernih viših oficira, bezbroj inih velezaslužnih odličnika i nižih penzionera, koji su još dragocijeno i pošteno domovini služiti mogli. Kraljevina SHS dobila je od opstojbine zlata A. U. Banke silne milijune zlatnih kruna. Iz tih novaca morale su se u zlatu u prvom redu namiriti prečanske penzije, jer su baš u tom novcu mnogobrojni fondovi, koje su prije rata uplatili prečanski uslužbenici za svoje stare dane.

Vlada mora čim prije popraviti i pravno stanje primijeniti na sve penzionere, koji su do sada bili prikračeni: da im se mirovine u zakonitom iznosu isplate, te naknade goleme razlike, koje im pripadaju, a koje im pogreškom države uprave nisu isplaćene.

Za prevođenje krunskih u dinarske penzije posebne molbe sasvim su suvišne. Svi potrebni podaci nalaze se kod računovodstva. Za to je monstruozan svjetski unikum posve neopravdani zahtjev naročito komplicirano dokumentiranje molba. Time se oni nemilosrdno tjeraju u grabežljive šake lihvara i u neizbježivu propast.

Ustav nam je najviši zakon, koji nas sve jednako obvezuje, no taj se ustav gazi. Od ujedinjenja do danas promijenilo se 160 ministara, mnogobrojni drž. podsekretari itd., što involira svjetski rekord.

Ministrima je najvažnije da se ne vrijeđaju njihove prinadležnosti i horendne plaće od 40.000 i više dinara mesečno!

I sve ovo se događa u najvažnijoj historijskoj epohi narodne i državne izgradnje, u eri velike štednje u državnim rashodima! Caveant consules, dok ne bude prekasno!

Telefon štev. 16

Ustanovljena l. 1889

Poštni ček 10.533

Mestna hranilnica ljubljanska

Stanje vloženega denarja nad 300 milijonov dinarjev

(Gradska štedionica)
Ljubljana
Prešernova ulica

Stanje vloženega denarja nad 1200 milijonov kron

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najviše mogoče obresti. — Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občinski denar. — Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Hranilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice

KAMNOSEŠKA INDUSTRIJSKA DRUŽBA

Celje,

Razlagova 7

Telefon 67

Ustanovljena 1906
Lastni kamnolomi

Izdeluje vsakovrstne nagrobne spomenike iz marmorja, granita, sijenita itd., nagrobne plošče in okvirje, garniture za spalne in jedilne sobe, obzidne plošče, mozaik in vsa v kamnoseško stroko spadajoča dela. Prodaja tudi na

PODRUŽNICA
V TRBOVLJAH

Telefon 67

mesečne obroke. Stalno velika zaloga spomenikov od najpreprostejših do najmodernejših oblik. Zahtevajte načrte in proračune.

Konkurenčne cene! — Ugodni plačilni pogoji!

Ustanovljeno leta 1810

Ustanovljeno leta 1810

Veletrgovina z železnino

D. Rakusch, Celje

priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih predmetov, posode in vsakovrstnega orodja.
Poseben oddelek za stekleno blago in porcelan.

Priznanica. — Признаница.

za znesek _____ Din _____ р
 на iznos od _____ Дин _____ п

z besedami dinarjev
 словима динара

vplačan danes na ček. račun št.:
 уплачен данас на чек. рачун бр.:

12450

Ime lastnika čekovnega računa:
 Име власника чековног рачуна:

**Društvo državnih upokojencev in
 upokojenk za Slovenijo.
 Maribor.**

Vplaćilna št. dnevnika
 Уплатни бр. по дневнику

Položnica. — Уплатница.

Znesek _____ Din _____ р
 iznos _____ Дин _____ п

je vplačan
 уплатно је

Ime vplaćilnika
 Име уплатиоца

u korist ček. računa št.:
 у корист чек. рачуна бр.:

12450

**Društvo državnih upokojencev in
 upokojenk za Slovenijo.
 Maribor.**

Dne _____ 192_____
 Дана _____

Vpisnica. — Уписница.

Znesek _____ Din _____ р
 iznos _____ Дин _____ п

vplaćal
 уплатио

na ček. račun št.: **12450**
 на чек. рачун бр.:

Vplaćilna št. dnevnika
 Уплатни бр. по дневнику:

Izpolni vplaćnik. — Получиоца уплатиоца.

Izpolni vplaćnik. — Получиоца уплатиоца.

Izpolni vplaćnik. — Получиоца уплатиоца.

Та дел остане при заводу. Писмених спорочић на
тем делу не доби lastник чековнега рачуна.

Овај дел остаје код завода. Писмена са-
општења на овом делу не добије власник
чековног рачуна.

Za pismena sporočila lastniku računa
За писмена саопштења власнику рачуна

Za poštno
znamko
За поштанску
марку

Vplaćilo s čekovno položnicom lahko izvrši vsaka oseba do neomejene vsote brez dokaza istovetnosti.

Priznanico, položnico in vpisnico izpolni stranka sama in odda obenem z zneskom vplačila blagajni poštne hranilnice ali njenih podružnic, posredujoči pošti, a do 250 Din tudi selskemu pismonoši ali pomožni pošti.

Položnica se izpolni v vseh delih rokopisno s črnilom, s tiskom ali pisalnim strojem. Priznanico potrdi pošta in jo vrne stranki. Datum na položnici mora odgovarjati dnevni vplačila.

Nerazložno izpolnjenih, raztrganih, pomazanih, popravljenih ali struganih ček. položnic pošte ne smejo sprejemati.

Priznanica, na kateri je odtisnjen poštni pečat, vpisana vplačilna številka dnevnika in podpisan poštni uslužbenec, je popoln dokaz, da se je na račun lastnika čekovnega računa izvršilo vplačilo.

Уплату чековном уплатницом може извршити свако лице до неограничене своте и без доказа истоветности.

Признаницу, уплатницу и уписницу попуњава странка сама и предаје, заједно са износом уплате, благајници Поштанске штедионице, или њених филиала, или посредујућој пошти, а до 250 Дина и сеоском писмоноши или помоћној пошти.

Попуњавање се врши рукописно мастилом, штампом или писаћим стројем. Признаницу потврђује пошта и враћа странци. Датум на уплатници мора одговарати дану уплате.

Нејасно попуњене, поцепане, замазане, исправљене или брисане чековне уплатнице поште не смеју примати.

Признаница кад је снабдевена отиском пошт. жига, уплатним бројем и потписом пошт. службеника, потпун је доказ за рачун власника чек. рач. извршене уплате.